THE DAILY HEBREW JOURNAL

H WINBERG, Pres. & Gen. Mgr.

The Only Daily Jewish Newspaper in the Province of Ontario

PUBLISHED BY

— CANADIAN JEWISH PUBLISHING CO., LTD. —

281-253 Queen Street West Telephone Adelaide 3967

SUBSCRIPTION RATES: $5.00 PER YEAR
SINGLE COPY 2c.

Entered as Second Class Mail Matter at G.P.O Toronto, Ontario
January 22nd, 1913

די אידישע מאסע איז שולדיג

- נעעהרטער רעדאקטאר

איך האף אז איהר וועט שענקען דעם נויטיגען פלאץ מיינע ווערטער::

דיעזען זונטאג ביים דר. שמריהו לעווין אוועגד, האט רבי דזשיי־קאבס דערצעהלט דאס ער, עדמאנד שייער און א מר. קינג האבען געהאט איין אונטערredונג מיט פרעמיער באדדען וועגען דער אידישער לאגע אין רומעניען. (און אויך לויט אייער באריכט מאנטאג דעם 12־טען נאוי.) ווילט זיך פרעגען אט די אלטע אנגעוועהטאגטע און ניט פארענטפערטע קשיא. ווער האט דאס זיי געגעבען דאס רעכט און ווער האט זיי גע־שיקט צו זיין די גוט־בעטער פאר די רומענישע אידען? איך וויל באמער־קען אז מיר קימערט ניט חס ושלום וואס פון זייער זיין ביים פרעמיער קאן אפשר ארויסקומען א טובה פאר אונזערע רומענישע ברידער. אדרבה הלואי זאל דאס זיין צום נוטצן . . נאר דא ליגט דאך אבער פארווי קעלט אונזער אלטע שתדלנות־ מראנגערע . . דאס וואהרס דער אידישער קאנגרעס איז געווען ערפאלגלאז. ווייל עס איז דאך א פאקט וואס יע־דער איינער קאן דאס זעהען, אז כמעט אלע וואס זיינען געווען אין זיינען נאך יעצט אויך געגען דער אכאלטונג פון א אידישע קאנג־רעס. זיינען געווען אדער ווילען זיין שקלאפען צו דער שתדלנות פאליטיק. צוליעב דעם וואס זיי האבען מורא אז מען קאן נאך אויעד־נעהמען פון זיי דאס ביסעל אונפארדינטע כבוד וואס זיי קרעגען פון די אדונים. . און דא וויל איך פשוט אפעלירען. (ווייל קיין טענות וועט דאך אלץ איינס ניט העלפען) צו אלע אידען און ספעציעל צו די פער־זאנען וואס גלויבען אז מיט שטיצע, רייד און תחנונים און ווען מען איז פון קיינעם ניט געשיקט קאן מען מעהר פועלן, איידער אז די זעלבע פערזאנען וואלטען געקומען טאקי צום זעלבען פרעמיער, ער־וועהלטע און געשיקט אלס רעלעגאציע פון א פאראיינינטער קענערער אידישער קערפערשאפט.

איך גלייב, און יעדער איינער וואס האט נאר שטאלצע, ניט קיין מה יפית'דיגע נייגונגען, וועט מודען צוגעבען אז א לעגאלע רעלעגא־ציע ערוועהלט פון א קערפערשאפט וואס איהרע גרעסטע זאהל מיטגליע־דער זיינען בירגער פון דעם לאנד. און אז אט די רעלעגאציע ווען זי ווענדעט זיך צום פרעמיער פון דעם לאנד, אין נאמען פון די מענשען וואס האבען זיי געשיקט, קאן אין מוז האבען א שטארקערע אין א שערהנערע ווירקונג, ווייל דער פרעמיער, אדער יעדער אנדערער ער־וועהלטער בעאמטער וואלט מודען זיך צוהערען צו אזא פארערונג, ווייל דאס איז אין זיינע פליכטען צו די בירגער.

און דאס איז דאך ניט נאר ווענען די רומענישע אידען.

מיר האבען און מיר וועלען האבען יעצט און אין דער נאהענ־טער צוקונפט א סך אזעלכע פארערונגען און פערלאנגען וואס מיר וועלען זיי מודען ארויסשטעלען צו דער אויסערער וועלט, אט למשל די ארץ ישראל פארערונג, און דער פערלאנג צו שיקען הילפע צו אונזערע ברי־דער אין פוילען און אין גאליציען.

פרעגט זיך די פראגע. ווי אן אונבעהאלפענע סטארע? . . און ווען יעדען איינעם פארגלוסט זיך צו זעהען זיך מיט'ן ארזן הגדול. (אפשר אמאל צוליעב פעזענליכע פאליטישע מאטיוון) קאן מען נעהמען א געוויסע אידישע פראגע אין נעהן צו איהם און גילטען אלס א אידישער פארטרעטער. היינט איז דאס פון ציוניסטיש אסימילא־טארישען קלייזעל. מארגען קאן דאס אבער זיין פון א ריין אסימילא־טארישער זייט . . ערלויבט דאס אונז דער יעצטיגער מאמענט? דאר־פען מיר אין אזא קריטישען און א סך ערוואהרטענדען מאמענט בלוי־בען אהן נעזעצליך ערוועהלטע פארטרעטער?

מיט אידישען גרוס,

י. עדעלשטיין.

מיר ברענגען דעם ברעף אויף דיעזען פלאץ, ווייל ער בעריהרט דאס אנגעזעהענסטע אין אונזער לעבען. דאס וואס עס טראגט אריין די גאנצע ציפיילטקייט אין אונזער היגען אידישען ישוב.

אבער, אויב דאס איז אזוי, אויב ביי אונז הערשט נאך דער צו־שטאנד, ווען יעדער איינער קען זיך מעלדען אלס א אידישע דעפוטאצ־יע, ווען יעדער איינער קען זיך ארויסגעבען אלס אידישער פערטרעטער און פארשטעהער, איז עס ניט נור די שולד פון די מענשען, וועלכע מהזען עס, נאר הייפזעזעכליך די שולד פון די אידישע מאסען, וועלכע דער־לאזען עס, און קומערען זיך ניט וועגען דעם.

ווארום זאל מען זוכען די שולד אין אנדערע, און ניט אנהייבען פון זיך אליין.

כל זמן מיר וועלען זיך בענוגען בלויז מיט אטאקירען, וועט פאר־געזעצט ווערען דאס וואס עס קומט יעצט פאר. אים אבצישאפען עס דארף מען קודם כל אנפאנגען בייען, און אין דעם זענען די אידישע מאסען פיעל שולדיג.

דער אידישער קאנגרעס אין קאנאדע וואלט היינט געווען א ווירק־ליכקייט, ווען די אידישע מאסען וואלטען ארויסגעצייגט זייער ווילען צו ווערען דער רוקען־ביין פון דער בעוועגונג, און די זאך וואלט געווארען א סחורה פון זייער פליש און בלוט.

דער דורכשניט קען זיך אבער ניט הייבען העבער פון די איינגענע "ברויט און פוטער" אינטערעסען, און לאזט אלעס געהן ווי עס גהט זיך, און דארום קומט די צרה מיט אונזער ניט געבעטענער פערטרעטערשאפט.

כל זמן דער אידישער המון וועט דאס ניט בעגרייפען און פערשטעהן, ווען מיר נאך האבען פיעלע אזעלכע דעפוטאציעס. און עס וועט ניט לאזען דער געשריי פון "מי שכ".

דער אמעריקאנער אידישער סענא־טאר לואים

(ספעציעלע קארעספאנדענץ פון וואשינגטאן). פון דר. ראבערט קאץ

מיר האבען די גאנצע צייט געמיינט און בעוויזען אז די אידען האבען זייער פערטרעטערשאפט נור אין רעפרעזענטאנ־טען חויז אבער ניט אין אמעריקאנער סע־נאט.

ווי די לעזער זיינען שוין גוט בעקאנט, דורך דער סעריע איבער „די זעקס אידי־שע קאנגרעסליט", איז דער סענאט נעבאך געבליבען דאס איינציגע קערפער־שאפט אהן א אידישען פערטרעטער. מיט דעם ארויסגעהן פון דעם סענאט מיט עס־ליבע יאהר צוריק, פון סענאטאר גוגענ־היים פון קאלאראדא, האט זיך די „אי־דישקייט" איבערגעריסען דארט. און מיר האבען שוין זיבער געפיהלט אז אוים. — קיין אויסזיכטען מעהר, אין דער נאהענ־טער צוקונפט אויף א אידישען סענאטאר זיינען ניטאו. דיעזער שרעק איז געווען גוט בעגרינדעט, ווען מיר טראכטען זיך איין גוט אין די אומשטענדען. מיט דעם וואוקס פון דער אידישער בעפעלקע־רונג אין אמעריקא, און ספעציעל אין דער לעצטער צייט. ווען ריינער „פאטריא־טיזם" און „אמעריקאניזם" שטעהט אזוי היך אויף דער בירזשע. דאן איז עס זעהר שווער פאר א אידען צו קריגען א מאיאריטעט שטימען אין אן אמעריקאנער שטאאט. עס איז מעגליך אבער זעהר ניט וואהרשיינליך.

גו, איז פונקט אין מיטען פון אזעל־כע חשבונות און רעזולטאטן דערוויסען מיר זיך, אז מיר האבען געמאכט א גרויסען טעות. די פרעסע בעריכטעט א וויכטי־גע רעדע פון סענאטאר דזשיימס העמיל־טאן לואים פון אילינאיז וואס ער האט גע־האלטען פאר א אידישער פערזאמלונג אין שיקאגא, וואו ער האט אפען און קאטעגא־ריש ערקלערהרט אז ער איז א יהודי בן יהודי, און האט זיך אפילו אויסגעדרעט וועגען ביי זיין אידישער מוהמע. הכלל, מיר זיינען ניט אויסגעשלאפען פון דעם אמעריקאנער סענאט, און דארט האבען מיר אויך א פערטרעטער.

סענאטאר דזשיימס העמילטאן לוי־איז איינער פון די וועניג געעהרטע באראלטעריסטישע פערזאנען אין דעם פאליטישען לעבען פון אמעריקאס הויפט שטאדט. ער איז בעקאנט איבער גאנץ אמעריקא אלס „דזשיימס העם", און איז אפיציעל אנערקענט אלס די "וויהיפ" — עס הייסט די "ביטיש" פון סענאט. דאס אליין בעווייזט שוין ווי גרויס זיין קראפט איז אין יענער הויכער קערפערשאפט, ווייל צו אזא „ביטיש" דארף מען זיך דארף דער בעווייזען, און איבערהויפט אז ער, „סענאטארט" אי ער ענטפערט זיי־נע בריעף. איך האב אליין ביינע־וואיגונג בשעה ער האט אפילו דיקטירט אזי פאנא אופן גאנצע ארטיקלען און קאפיטלען פון וויכטיגע ביכער.

סענאטאר לואים ווערט פערדעבענט אלס דער בעסט געקליידעטער מאן אין וואשינגטאן, און אנדערע זאגען, אין אמע־ריקא. מען רופט איהם דער „באא ברא מעל" פון דעם סענאט, עס הייסט דער „שעהנער פראגט". פון יענער קערפער־שאפט. ער איז תמיד אנגעטאהן, אויס געפוצט, און פערקעמט צו דער קלענסטען פונקט. איהר וועט איהם ניט טרעפען אין סענאט מיט שיך וואס פאסען ניט דעם אנצוג, און מיט א שניפס וואס פאסט אפ טו דייט און אזוי ווייטער. עס איז ניט איינמאהל דא ערקלערהרט געווארען אז ער פערמאגט ניט וועניגער וי 365 שעהנע און פראכטפאלע וועסטען כדי איבערצובייטען יעדען טאג פון יאהר. ער פערמאגט זאגט מען, גאנצע טוצען אז צוגען, און א סך העטס, שיך און אנדערע בויטינע קליידער. הכלל, ווען עס קומט צו „סטייל" דארפט איהר וויסען אז „הי איז דהער".

פערנלייכענדמעסיג איז דער סענא־טאר נור גאר א יונגער מענש, סך הכל 48 יאהר אלט, געבארען אין ווירדזשי־ניא סטייט, אויסגעוואקסען און געשטו־דירט אין דזשארדזשיא, און ווידער צו ריקגעקומען אין געגרינדעט די ווירדזשי־ניער אוניווערזיטעט און איז באלד ארי־בער קיין וואשינגטאן סטייט, אין דער וועסט, געפראקטיצירט אלס אליער, שפע מער ערוועהלט געווארען. צו דער סטייט לעדזשיסלייטשור און נאכהער אלס קאנג־רעסמאן. ער איז נאכהער פון פרעזי־דענט מעקינלי און פון שפעטערדיגע פרע זידענטען בעשטימט געווארען צו פער־טרעטען די פעראיינינטע שטאאטען בייא פערשיעדענע אינטערנאציאנאלע קאנג־רעסען. אין אלערליי לענדער און איז שוין אמאהל שיעור נאמינירט געווארען אלס וויים פרעזידענט פון דער דעמאק־ראטישער פארטיי. איז געווען א בע־אמטער אין דער שפאניש אמעריקאנער מלחמה, זיך דארט אויסגעצייכענט און איז שפעטער צוריק אוועק קיין שיקאגא וואו ער האט נעהאלטען פערשיעדענע עמ־טער. און ענדליך ערוועהלט אלס סענא־טאר.

אט אזא מין מענש איז דיעזער נייער אידישער סענאטאר.

טהיילט אין מיטען. די דאזיגע רוהיגע באארד זייגע, מיט די שווערע מוסטאשען מיט די גרויסע כמעט קרייזעלדיגע האאר האבען איהם געהאלפען צו מאכען פאר א מין „צוויהענדע" פיגור אין סענאט. ער איז ניהדיג אבער פעסט געבויט, מיט א ריהטליכען פנים וואס פאסט זיך צו זיין רויטער באארד, מיט גוטע צוהערענדע אויגען, און מיט א מין קליין שמייכעלע אויף די ליפען. איך קען זיך נאך בין איצט ניט מוחל זיין פאר וואס איך בין פריהער אליין ניט ארויסגעקומען מיט דיעזער סענזיישאן אז דיעזער סענאטאר איז א איר — ווייל אז איהר קוקט זיך אי איהם גוט איין — דערקענט איהר ערשט אז ער האט אמת אידישע סמנים, אז נאר די זיכערהייט אז ער איז א קריסט האבען ניט געווארפען קיין חשד אויף זיין אידישקייט.

מיט זיין „אידישען" אויסזעהן דער מאהנט ער מיר אין דעם אמאליגען על־טערען סיחר משכיל וואס האט נאך גע־ענדיגט א שווייצארישע אוניווערזיטעט... ווען איהר ווערט מיט סענאטאר לואיס נעהמט איהר אז איהר רעדט מיט עמיצען וואס האט תמיד ארום זיינע געדאנקען אזוי ענטשיעדען אין קלאהר ווי מעגליך. ער קען זיך אויסדרוקען אין דיסקורס א סטייטמענט, אזוי גאר שנעל און עס זאל ארויסקומען אין ארטיקעל פול מיטאיידען און געדאנקען וואס עס וואלט אנדערע גע־נומען האבען איינשיטראכטען. ער איז תמיד זעהר א פערנומענער מענש, און האט אפטמאהל אפילו קיין צייט ניט צו קומען צו זיין אפיציעלען אפיס אין סע־נאט אפיס בילדינג, צו ענטפערען זיינע ברייף און אנפראגעס. דארום שיקט ער יעדען טאג נאך זיין סטענאגראפער — מיר אויך א „ריוטע" — אין זי ווארט אויף איהם אין „וויישינג רום" פון סענאט. בשעה עס ווערט דארט בעהאנדעלט פא־ליטיק. אין יעדע עטליכע מינוט אדער פיערטעל שטונדע, ווען ער האט אביסעל צייט, אדער ווען עס איז ניט אזוי איכ־טערעסאנט אינוועניג געהט ער ארום, דיקטירט אב, און געהט צוריק אריין, קומט ווידער ארום, דיקטירט אב, און איז ווידער ארין — אט אזוי ביז ער טהוט אב ביידע נעשעפטען צוזאמען. און ער, „סענאטארט" אי ער ענטפערט זיי־נע בריעף. איך האב אליין ביינע־וואיגונג בשעה ער האט אפילו דיקטירט אזי פאנא אופן גאנצע ארטיקלען און קאפיטלען פון וויכטיגע ביכער.

סענאטאר לואיס ווערט פערדעבענט אלס דער בעסט געקליידעטער מאן אין וואשינגטאן, און אנדערע זאגען, אין אמע־ריקא. מען רופט איהם דער „באא ברא מעל" פון דעם סענאט, עס הייסט דער „שעהנער פראגט". פון יענער קערפער־שאפט. ער איז תמיד אנגעטאהן, אויס געפוצט, און פערקעמט צו דער קלענסטען פונקט. איהר וועט איהם ניט טרעפען אין סענאט מיט שיך וואס פאסען ניט דעם אנצוג, און מיט א שניפס וואס פאסט אפ טו דייט און אזוי ווייטער. עס איז ניט איינמאהל דא ערקלערהרט געווארען אז ער פערמאגט ניט וועניגער וי 365 שעהנע און פראכטפאלע וועסטען כדי איבערצובייטען יעדען טאג פון יאהר. ער פערמאגט זאגט מען, גאנצע טוצען אז צוגען, און א סך העטס, שיך און אנדערע בויטינע קליידער. הכלל, ווען עס קומט צו „סטייל" דארפט איהר וויסען אז „הי איז דהער".

פערנלייכענדמעסיג איז דער סענא־טאר נור גאר א יונגער מענש, סך הכל 48 יאהר אלט, געבארען אין ווירדזשי־ניא סטייט, אויסגעוואקסען און געשטו־דירט אין דזשארדזשיא, און ווידער צו ריקגעקומען אין געגרינדעט די ווירדזשי־ניער אוניווערזיטעט און איז באלד ארי־בער קיין וואשינגטאן סטייט, אין דער וועסט, געפראקטיצירט אלס אליער, שפע מער ערוועהלט געווארען. צו דער סטייט לעדזשיסלייטשור און נאכהער אלס קאנג־רעסמאן. ער איז נאכהער פון פרעזי־דענט מעקינלי און פון שפעטערדיגע פרע זידענטען בעשטימט געווארען צו פער־טרעטען די פעראיינינטע שטאאטען בייא פערשיעדענע אינטערנאציאנאלע קאנג־רעסען. אין אלערליי לענדער און איז שוין אמאהל שיעור נאמינירט געווארען אלס וויים פרעזידענט פון דער דעמאק־ראטישער פארטיי. איז געווען א בע־אמטער אין דער שפאניש אמעריקאנער מלחמה, זיך דארט אויסגעצייכענט און איז שפעטער צוריק אוועק קיין שיקאגא וואו ער האט נעהאלטען פערשיעדענע עמ־טער. און ענדליך ערוועהלט אלס סענא־טאר.

אט אזא מענש איז דיעזער נייער אידישער סענאטאר.

ווי אזוי ניקאלאי און זיין פאמיליע פערברענגען אין סיביר

ווען א רוסישער איד האט אויסגעגעבען זיין ביטער הארץ אויף זיין שווער ארים לעבען, איז זיין שטארקסטער אויס דרוק פון ערבוטערונג געווען: "אזא יאהר און אזא לעבען אויף ניקאלאיען". אויב מיר גלויבען אין קללות אדער ניט — איז ניקאלאיען זיינען די קללות מקוים געווא־רען. פון א זעלבסט הערשער איבער 150 מיליאן נפשות צו ווערען אן איינפאכער ניקאלאי ראמאנאוו; פון א הויז־ווירט שאפט־הוצאה. וואס האט בעטראפען 20 טויזענד דאלאר א מאנאט, איבערצוגעהן אויף אן הוצאה פון איין טויזענד דאלאר א יאהר: פון א לעבען אין א פאלאץ זיך אריבערקלייבען אין אן ארימער הייזעק. איז א פעטווארפענער שטאדט אין סי־ביר — אזא לעבען, אסור, אויב עס איז דא וואס מקנא צו זיין. קיינער איז איהם טאקע ניט מקנא און ער אליין זיך אויך ניט.

די שטאדט טאבאלסק, וואוהין די צייט ווייליגע רעגיערונג האט איהם פערשיקט האט דעם שארפסטען אזן ערנסטען קלי־מאט פון אלע אנדערע שטעדט אין סי־ביר. זי איז ארומגערינגעלט מיט זומפ־ען און בלאטעס און דאס האט איהר גע־נעבען דעם נאמען "די שטאדט פון טיימע". איהר בעפעלקערונג בעשטעהט פון 15,000 איינוואהנער.

דאס הויז אין וועלכען ניקאלאי וואהנט. געפינט זיך אין דעם אריטען טייל פון שטאדט, האט צוויי עטאזשען, און איז גע־בויט פון ציגעל מיט א גרינעם דאך, פרי הער האט דארטען געוואהנט א קליינער רעגיערונגס בעאמטער.

דער ערשטער עטאזש איז בעזעצט מיט סאלדאטען און אפיציערען, וועלכע שטע־לען צוזאמען די וואך און דער צווייטער פון ניקאלאי און זיין פאמיליע.

ניקאלאי איז זיין פרוי האבען צוויי בעזונדערע צימערען. די פיער טעפטער האבען צוויי צימערען און זייער זוהה אלעקס איין צימער. אויסער דעם הא בען זיין אויף אן עס צימער, א קוק אין א פאנלאר, די איבערגעבעבענע צימערען זיינען ווילעכע זיינען אויסגעקליבען געווארען פון פערשיעדענע רעגיעמענטען פאר דיע זען צוועק. זיי זיינען איינגעטהיילט איז פיער אבטהיילונגען, צו 100 אויף יעדע. און יעדע אבטהיילונג האט 6 שטונדען דיענסט אין טאג.

אלע ברעף וואס ווערען געשיקט אדער קומען אן צו די ראמאנאוס ווערען געע־פענט. זאגאר די ברעף וואס ניקאלאי שיקט צו זיין מוטער. די בעפעהלען, וואס די וואך האט זיינען שטרענג, און יעדער פערזוך צו אנטלויפען מיינט א זיכערער טויט פאר די ראמאנאוס און זייער מענ־ליכע העלפער.

די שפייזען פאר דער הויז־ווירטשאפט ווערען איינגעקויפט פון דער וואך. די שפייזען אין טאבאלסק זיינען ביליג און פליש איז דארט צו בעקומען פאר 12 קאפיקעס א פונט. רוסלאנד וואלט ניט בעדארפט ליידען קיין שפייז־מאנגעל ווען שטאבעטען. ניקאלאי ווי בעקאנט איז א גרויסער ליעבהאבער פון גארטען ארבייט, אבער ער קען איצט זיין פער־גנינען ניט האבען. די איינציגע בעקוועם איז ליקפייט וואס דאס הויז האט יא. אין א באלקאן, אויף וועלכען מען זעהט אגט נ־קאליאען מיט זיין פרוי שפעגן פרישע לופט.

ער און זיין פרוי ווערען געהאלטען אין בעזאנדערעלט, ווי געפאנגענע. זיי טא רען אין ערגעץ ניט נעהן און מוזען פער־ברענגען זייער צייט נור אין הויז. אבער יערען זונטאג ווערען זיי ערלויבט צו נעהן צוויי כאל אין קלויסטער און איינ־מאל א וואך אין שטאדט־באד. ביים נעהן אין קלויסטער, אדער אין באד ווערען זיי בעגלייט פון פיער אפיצירען.

די וואך וואס געפינט זיך ארום זיי בעשטעהט פון 400 סאלדאטען און אפי־צירען, איבערגעגעבענע רעוואלוציאנערען. וועלכע זיינען אויסגעקליבען געווארען פון פערשיעדענע רעגיעמענטען פאר דיע זען צוועק. זיי זיינען איינגעטהיילט איז פיער אבטהיילונגען, צו 100 אויף יעדע. און יעדע אבטהיילונג האט 6 שטונדען דיענסט אין טאג.

אלע ברעף וואס ווערען געשיקט אדער קומען אן צו די ראמאנאוס ווערען געע־פענט. זאגאר די ברעף וואס ניקאלאי שיקט צו זיין מוטער. די בעפעהלען, וואס די וואך האט זיינען שטרענג, און יעדער פערזוך צו אנטלויפען מיינט א זיכערער טויט פאר די ראמאנאוס און זייער מענ־ליכע העלפער.

די שפייזען פאר דער הויז־ווירטשאפט ווערען איינגעקויפט פון דער וואך. די שפייזען אין טאבאלסק זיינען ביליג און פליש איז דארט צו בעקומען פאר 12 קאפיקעס א פונט. רוסלאנד וואלט ניט בעדארפט ליידען קיין שפייז־מאנגעל ווען שטאבעטען. ניקאלאי ווי בעקאנט איז א גרויסער ליעבהאבער פון גארטען ארבייט, אבער ער קען איצט זיין פער־גנינען ניט האבען. די איינציגע בעקוועם איז ליקפייט וואס דאס הויז האט יא. אין א באלקאן, אויף וועלכען מען זעהט אגט נ־קאליאען מיט זיין פרוי שפעגן פרישע לופט.

ער און זיין פרוי ווערען געהאלטען אין בעזאנדערעלט, ווי געפאנגענע. זיי טא רען אין ערגעץ ניט נעהן און מוזען פער־ברענגען זייער צייט נור אין הויז. אבער יערען זונטאג ווערען זיי ערלויבט צו נעהן צוויי כאל אין קלויסטער און איינ־מאל א וואך אין שטאדט־באד. ביים נעהן אין קלויסטער, אדער אין באד ווערען זיי בעגלייט פון פיער אפיצירען.

די וואך וואס געפינט זיך ארום זיי בעשטעהט פון 400 סאלדאטען און אפי־צירען, איבערגעגעבענע רעוואלוציאנערען. וועלכע זיינען אויסגעקליבען געווארען פון פערשיעדענע רעגיעמענטען פאר דיע זען צוועק. זיי זיינען איינגעטהיילט איז פיער אבטהיילונגען, צו 100 אויף יעדע. און יעדע אבטהיילונג האט 6 שטונדען דיענסט אין טאג.

אלע ברעף וואס ווערען געשיקט אדער קומען אן צו די ראמאנאוס ווערען געע־פענט. זאגאר די ברעף וואס ניקאלאי שיקט צו זיין מוטער. די בעפעהלען, וואס די וואך האט זיינען שטרענג, און יעדער פערזוך צו אנטלויפען מיינט א זיכערער טויט פאר די ראמאנאוס און זייער מענ־ליכע העלפער.

די שפייזען פאר דער הויז־ווירטשאפט ווערען איינגעקויפט פון דער וואך. די שפייזען אין טאבאלסק זיינען ביליג און פליש איז דארט צו בעקומען פאר 12 קאפיקעס א פונט. רוסלאנד וואלט ניט בעדארפט ליידען קיין שפייז־מאנגעל ווען שטאבעטען. ניקאלאי ווי בעקאנט איז א גרויסער ליעבהאבער פון גארטען ארבייט, אבער ער קען איצט זיין פער־גנינען ניט האבען. די איינציגע בעקוועם איז ליקפייט וואס דאס הויז האט יא. אין א באלקאן, אויף וועלכען מען זעהט אגט נ־קאליאען מיט זיין פרוי שפעגן פרישע לופט.

ווען א רוסישער איד האט אויסגעגעבען זיין ביטער הארץ אויף זיין שווער ארים לעבען, איז זיין שטארקסטער אויס דרוק פון ערבוטערונג געווען: "אזא יאהר און אזא לעבען אויף ניקאלאיען". אויב מיר גלויבען אין קללות אדער ניט — איז ניקאלאיען זיינען די קללות מקוים געווא־רען. פון א זעלבסט הערשער איבער 150 מיליאן נפשות צו ווערען אן איינפאכער ניקאלאי ראמאנאוו; פון א הויז־ווירט שאפט־הוצאה. וואס האט בעטראפען 20 טויזענד דאלאר א מאנאט, איבערצוגעהן אויף אן הוצאה פון איין טויזענד דאלאר א יאהר: פון א לעבען אין א פאלאץ זיך אריבערקלייבען אין אן ארימער הייזעק. איז א פעטווארפענער שטאדט אין סי־ביר — אזא לעבען, אסור, אויב עס איז דא וואס מקנא צו זיין. קיינער איז איהם טאקע ניט מקנא און ער אליין זיך אויך ניט.

די שטאדט טאבאלסק, וואוהין די צייט ווייליגע רעגיערונג האט איהם פערשיקט האט דעם שארפסטען אזן ערנסטען קלי־מאט פון אלע אנדערע שטעדט אין סי־ביר. זי איז ארומגערינגעלט מיט זומפ־ען און בלאטעס און דאס האט איהר גע־נעבען דעם נאמען "די שטאדט פון טיימע". איהר בעפעלקערונג בעשטעהט פון 15,000 איינוואהנער.

דאס הויז אין וועלכען ניקאלאי וואהנט. געפינט זיך אין דעם אריטען טייל פון שטאדט, האט צוויי עטאזשען, און איז גע־בויט פון ציגעל מיט א גרינעם דאך, פרי הער האט דארטען געוואהנט א קליינער רעגיערונגס בעאמטער.

דער ערשטער עטאזש איז בעזעצט מיט סאלדאטען און אפיצירען, וועלכע שטע־לען צוזאמען די וואך און דער צווייטער פון ניקאלאי און זיין פאמיליע.

ניקאלאי איז זיין פרוי האבען צוויי בעזונדערע צימערען. די פיער טעפטער האבען צוויי צימערען און זייער זוהה אלעקס איין צימער. אויסער דעם הא בען זיין אויף אן עס צימער, א קוק אין א פאנלאר, די איבערגעגעבענע צימערען זיינען וועלכע זיינען אויסגעקליבען געווארען פון פערשיעדענע רעגיעמענטען פאר דיע זען צוועק. זיי זיינען איינגעטהיילט איז פיער אבטהיילונגען, צו 100 אויף יעדע. און יעדע אבטהיילונג האט 6 שטונדען דיענסט אין טאג.

אלע ברעף וואס ווערען געשיקט אדער קומען אן צו די ראמאנאוס ווערען געע־פענט. זאגאר די ברעף וואס ניקאלאי שיקט צו זיין מוטער. די בעפעהלען, וואס די וואך האט זיינען שטרענג, און יעדער פערזוך צו אנטלויפען מיינט א זיכערער טויט פאר די ראמאנאוס און זייער מענ־ליכע העלפער.

די שפייזען פאר דער הויז־ווירטשאפט ווערען איינגעקויפט פון דער וואך. די שפייזען אין טאבאלסק זיינען ביליג און פליש איז דארט צו בעקומען פאר 12 קאפיקעס א פונט. רוסלאנד וואלט ניט בעדארפט ליידען קיין שפייז־מאנגעל ווען שטאבעטען. ניקאלאי ווי בעקאנט איז א גרויסער ליעבהאבער פון גארטען ארבייט, אבער ער קען איצט זיין פער־גנינען ניט האבען. די איינציגע בעקוועם איז ליקפייט וואס דאס הויז האט יא. אין א באלקאן, אויף וועלכען מען זעהט אגט נ־קאליאען מיט זיין פרוי שפעגן פרישע לופט.

די עקס־צארינא העלפט אין זיך ביים קאכען און באקען. זי און איהר מאן האבען פערשיעדענע געשמאקען אין עסען זי ליעבט דייטשע מאכלים און ער און די קינדער — עכט רוסישע.

זיי עסען דריי מאל א טאג: 10 אוהר אין דער פריה. 1 אוהר בייטאג און 6 אוהר אוועגד. די מאכלים בעשטעהען פון בארשט, קאשע, בראטען, קנישעס און קארטאפעל־שפייזען, און די געטראנקען פון טהעע און קוואס.

עס איז אינטערעסאנט צו בעמערקען, אז די שפעטע שטונדע פאר פריהשטיק איז איינגעשטעלט געווארען צוליעב דער בעקוועמליכקייט פון די דיענסטען. זיי זאלען קענען שלאפען לענגער...

דאס לעבען אין הויז איז זעהר לאנג וויילינ. יערען טאג ווערען ווידערהאלט דיזעלבע זאכען און דאס רופט זיך שווער אב אויף די ראמאנאוס. וועלכע זיינען גע־ווהנט געווען צו א רייכען אויסגעלאסע נעם לעבען.

די מאכט און פראכט פון זייער פרי הערדיגען לעבען הבען די ראמאנאוס פערלארען און די איינציגע נחמה וואס זיי איז פערבליבען, איז דער בעשלום פון דער רעגיערונג, אז זיי זאל ערלויבט זיין בעגראבען צו ווערען אין די קברים מיט דער זיעדע עלטערען... די קאמיסיאן, וואס האט אויף דעם בעפעהל פון דער צייט ווייליגער רעגיערונג איבערגענומען דאס איינגענומהוס פון די ראמאנאוס האט בע־שלאסען צו לאזען די קברים פאר זיי...

די האטעדראלע, וואו עס געפינען זיך די קברים, דאס דער דייטשע רעגיעראנג־ראהאציא נען פון דער וועלט און געפינט זיך אין דער שכנה־שאפט פון פערטראפאוולאוס־קער פעסטונג, די פעסטונג, אין וועלכער עס האבען זיך אבגעשפעילט די גרעסטע ער־ערעגיסן פון רוסישען לעבען. אין דער צייט, ווען די בעסטע רוסישע גייסטער זיינען געמוטשעט און געפיינגט געוואר־רען אין דער פעסטונג האט די צארישע פאמיליע פערברעכט איהר צייט אין זיין דע וואהכאנאליען אין די געביידען פון דער אלטהערלאע. די האטהעדראלע איז געווען דער בעליעבטער פלאץ פאר שבתות אונטערהאלטונגען.

די עקס־צארינא איז א גרויסע ליעב האבערין פון געבראטען קאלב־פליש און גענוגען־פליש. ווען עס איז געבראטען איז א דייטשען שטייגער, זי רעדט א סך אזן איז איהרע רייד פיהלט זיך תמיד א גיפטיגע ערבייטערונג, ביים עסען ווענען פאלגענדע ווערטער:

— נו, קינדער, לאמיר איצט עסען אזן ווערע געפאנגענישאפטשפייזען. אבער גלויבט מיר. עס קומען בעסערע צייטען. דיעזע אבשייליכע לייטע, וואס פערבים־רען אונז דעם לעבען. גערעכט קינדער. איר זוהלט זיך נאך מיט זיי אבערעכענען"

ניקאלאי דאנגען אין שווייגענד, נידער געשלאגען און ניט זעלטען קען מען איהם זעהן אבווישען א טרעהר פון זיינע אוי־גען. ער קוקט אויס אויסגעמאטערט און אלמעע גארניט צו טהאן, האט איהם „אלמעע גארניט צו טהאן.

רעגיערונג ערלויבט צו טראגען די יונג־פארם פון פרעאבראזשענסקי פאלק. ער איז א ליידענשאפטליכער טהעע־טרינקער ער טרינקט מעהר ווי צוואנציג גלעזער טהעע א טאג אין רויכערט א סך סיגא־רען, אבער ער קען איצט זיין פער־גנינען ניט האבען. די איינציגע בעקוועם איז אויסזעהן קומט פון צופיעל טהעע טרינ־קען און רויכערען.

ניקאליים טעכטער זיינען זעהר שעהן און אנצייהענד. ווען די רעוואלוציאן האט אויסגעבראכען זיינען זיי געווען אונטר־היג און דערשראקען. אבער איצט זיינען זיי בערוהיגט און ווער ווייס? עס איז נאכ־מעגליך אז דורך זייער בעריהרונג מיט דעם לעבען זאלען זיי ווערען חייסע אנהענגער פון א רעפובליק, אדער זאגאר סאציאליסטעס...

די רעגיערונג האט געטהאן א גוטע זאך וואס זי האט ניקאליים טעכטער ער לויבט זיך צו בעווענען פריי אהן א בע־גלייטונג פון דער וואך. זיי קומען אין דער געזעלשאפט פון שטאדט און פאר דען וואהנהין זיי ווילען. זיי ווערען פון אלעמען פריינדליך בעהאנדעלט און דיעזע פריינדשאפט ווערט פון זיי ערווידערט. עס טרעפט ניט זעלטען, אז איהר קענט הערען ווי א פריאזאטשיק פון א פירמע ווענדעט זיך צו ניקאלאיס עלטערע טאכ־טער:

'העלא, אלנא, וועסטו פיעלייכט נעה־מען מיט מיר היינט אוועגד א שפאציער? אזן זי ענטפערט: "א דאנק, איוואן. היינט אוועגד בין איך פערנומען. איך מוז זייז אויף א פערזאמלונג פון אונזער פרויען קלוב."

דעם עקס־צארס קינדער ווערען גערו־פען ביי זייער ערשטען נאמען. לויט דעם רוסישען מנהג.

טאטיאנא. די צווייטע טאכטער פון עקס־צאר איז א לעבעדיגע מיידעל אזן ליעבט בעווענונג אזן אונטערהאלטונג. זי האט איינמאהל פערלאזען דאס הויז אויף נאצע צוויי וואכען אזן קיינער האט ניט געוואוסט, וואו זי איז פערשוואונדען. ווען זי איז צוריקגעקומען, האט זי דערצעהלט. אז זי איז געווען אין אירקוטסק. דאס לעבען דא איז איהר געווען צו לאנגווייליג אזן זי האט געזוכט צערשטרייאונג איז א גרעסערער שטאדט. געלד האבען דיא טעכטער גענוג, ווייל אלע געלדער וואס זיי האבען געהאט מיט זיך פאר דער רע־וואלוציאן האט די רעגיערונג פון זיי ניט אוועקגענומען.

די עלטערע טאכטער, אלגא, איז אן ערנסטערע ווי איהר שוועסטער. יעדען טאג ארבייט זי צוויי שטונדען אלס א בארמהערציגע שוועסטער אין א לאזאלען האספיטאל. א גוט בעזאנטער, יונגער סאציאליסטישער רעדנער האט זיך איז איהר פערליעבט און אורטהייילעדיג לויט איהר בעגעהטען צו איהם איז נאר גאנץ מעגליך, אז מיר זאלען נאר איז ניכען איבעראשט ווערען פון דייזען מערק־ווירדיגען ראמאן מיט אן עפענטליכער פערלאבונג. זי שטודירט מיט אויפמערק־זאמקייט יעדע עפשיינונג אין איהר נייעם לעבען. זי געהט אויף פערזאמלונגען, קומט אין פעראיינען אזן צייגט א